

Publicerad 2016-05-28 21:36 av Max Poisé

Till dig V! Som lever om sommaren!

Violer om vintern

sparkade upp filten
som kastade gyttja
talade till Universum
att jag inte räcker till

letade leenden
och odlade tårar
medan hjärtslagen
fann sanningar utanför

trött på tro
startade krig mot hoppet,
lät mig följa fotstegen
mot rännstens avloppshål

sökandet efter raka vägar,
plana ytor
och grönskande skogar
fick mig bara att springa

sökte en viol
som kunde slå ut på vintern

fann maskrosor under sovande sten

mitt i vintern fanns en sommar inom
som lärde mig att överleva

såg alla byggnadsverk
rasa inom
medan pölar blev hav
medan himmel blev mark
dog jag i mina armar
om och om igen utan rättigheter

lät alla diaboliska krutorgier hamna i mina vener

imploderad

förskjuten och sargad

fortsatte jag

mot ett hjärta som redan funnit sitt

blicken såg ingenting

den fanns bara

målade upp en värld bortom

så vacker, skör

så osann

letande efter kraft

sökandes begravdes allt

under mig,

över oss,

fanns helhetens tomma

där färdigdrömmade fantasier

slog mig splittrad

har inte styrka att söka

men känner inte till

något annat

än evig sommar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten